

OBSAH

Češkovo putování motivickou krajinou Milana Kundery (<i>Petr A. Bílek</i>)	7
Úvod	11
<i>Poznámka k obsahu</i>	19
<i>Dílo Milana Kundery a použité zkratky titulů</i>	23
Dítě	25
Matka	31
Dopis	35
Žárlivost	37
Ordál	41
Vertikalita	43
Pohádkové motivy	47
Stud	51
Protiváha zamilovanosti a praktické starosti	56
Dohled	62
Usvědčující pohled	63
Kdo se dívá?	65
K metafoře pohlednice	68
Osudový obraz	70
Černý Petr	75
Stávání se tím či oním tělem	80
Mrtví proti živým	81
Tělo	84
Pohled, čin a jeho metafora	91
Dohled jako nestabilní neviditelná objektivace	94
Absence pohledu jako rozmazání postavy	100

Síla–slabost*	109
Soukromé/veřejné	126
Metafora artikulační sítě jako poukaz k potrojně struktuře	162
Matka–otec, intimita, ne/tělo, dětství jako tvář	173
Falešná kauzalita	194
Pacifikační metafory	207
Dominanta vztažného rámce pacifikace (periferie/centrum)	207
Metafora kastrace–znásilnění jako paradigma kastrace (poukaz k uspořádání motivických vazeb)	208
Genealogie motivů jako mez interpretace	209
Pacifikační pole: lyrické, lyrické–epické	209
Bariéra jako stigma lyrického světa	210
Dvojí pohyb žárlivosti vzhledem k pacifikačním polím (žárlivost v pohybu oddělení kompenzována v pohybu přisvojení)	211
Dynamismus vztažných rámců a motivů, motivy jako vztažné rámce	211
<i>Literatura</i>	215

* Vztah mezi jednotlivými motivy vyznačují buď znakem „/“, nebo znakem „–“. Znak „/“ měl zvýraznit konfuzní promísení obou motivů, zatímco znak „–“ jejich vzájemnou oddělenost. Toto na první pohled jednoduché značení je však problematizováno, a to ve dvojím ohledu: jednak znaku „/“ se běžně užívá ve smyslu platnosti obou alternativ (v kontextu by měl však tento znak fungovat buď v jednom, nebo ve druhém významu společně), jednak – a tato okolnost je závažnější, neboť se v ní ukazuje problematičnost vztahů mezi motivy – se v průběhu výkladu ukázalo, že v jisté perspektivě je nakonec i vztah polarit vztahem afirmace, a v tomto stvrzování se ukazuje odvozenost a nesoběstačnost jednotlivých motivů. Namísto aby poukazovaly k nějakému pozitivnímu obsahu, poukazují spíše k popření motivu, vůči kterému stály na opačném pólu. Z tohoto charakteru motivů lze vyvodit do jisté míry i konfuznost polaritních motivů. Takto mají znaky pouze orientační charakter, přičemž znak „–“ má zvýraznit polaritu, třebaže by bylo možné na jisté rovině prokázat jejich odkázanost ve vzájemné nepřítomnosti.